

направленію откуда либо): Много е полезно да ся знае откамъ коѣ странѣ духа вѣтрѣ. *Л. Д. 1871 р. 96.* Пушкинѣто иде отъ онази страна, отъ камъ каѣ-то е вилата на капитанина. *Л. Д. 1875 р. 143—144.* Той варѣше откъмто мене. *Х. I, 90. 2)* въ отношеніи къ чему-либо: Развитие отъ камъ индустрията. *Л. Д. 1874 р. 247.* Единѣ са оплаква, че го болѣло главѣ отъ акѣла му, а другѣ охка, че го втрѣсло, откамъ вписѣтъ му. *ib. 1872 р. 263. 3)* за, въ пользу кого либо: Той говори откамъ мене.

Откъдѣ нар. *вопросит.* **Откъдѣто** нар. *относит.* откуда (ср. отдѣ отдека): „Питай я, сыну, питай я,—Утъ кадѣ ще ти са каже“. *Ч. 323.* Но откъде бѣха са зели тѣзи толкова гѣсти траве на нѣтъ, кога-то по странице-то ги нѣмаше никакъ? *Л. Д. 1876 р. 129.* Сега идете отъ кадѣто сте дошли. *Р. 33.*

Откъдѣ (обыкн. *енклит.*) *предл.* (ср. откъмъ) 1) отъ, со стороны (чаще съ оттънкомъ неопредѣленности): Конялин-ти сѣ прѣселенци откъдѣ Конѣ и живѣтъ на сѣверо—истокъ отъ Солунѣ. *Л. Д. 1869 р. 69.* Кога надошли многобройны Словенскы племена откъдѣ Дунавскыты страны, това ся не знае. *Л. Д. 1872 р. 208.* Отъ Пятницы, които дохождатъ откъдѣ Руссе, Търново и Пловдивѣ, научавамы ся... *ib. р. 263.* Съгледахъ само че (лѣсата) ся отклоняваше малко отъ кадѣ странѣтъ на сушѣтъ. *Р. С. 21. 2)* по отношенію къ чему либо: Той бѣше са утѣрсилъ и отъ кадѣ имотъ и отъ кадѣ сичко, и сега надѣжбата му бѣ на сына му. *Зк. 14.*

Откъснѣ *м. св.* **Откъсвамъ** **Откъснувамъ** *м. дл.* оторву, отрываю: Самси ги (до три златни ябълки) Гѣспод откъснѣ. *Д. 15, 35.* Мравката си откъснѣ едно крилце, дава го на момчето. *Ч. 248.* Никой не може да я откъснѣ отъ дѣтенцето ѣ. *З. 147.* Азъ не можахъ да откъснѣ очитѣ ся отъ величественното зрѣлище на този голѣмъ градъ. *Т. 46.* Кочубей изказа ѣ. Петру, че Мазепа мѣрилъ да откъснѣ Украйинѣ отъ русскѣ-тъ дръжявѣ. *Л. Д. 1875 р. 58.* **Откъснѣ** **са** **Откъсвамъ** **са** оторвусъ, отрываюсъ: Еднажъ Нютонъ у градинѣ-тъ си видѣлъ, че ябълка ся откъснѣла та паднѣла на земѣтъ. *Л. Д. 1870 р. 158.* Вѣлк-о хваналъ да бѣга, теглилъ на тамъ на вамъ, до' дѣ му се откъснѣла опашката. *Ч. 258.* Той не можаше да ся откъснѣ безъ жалость отъ майчинѣ си гробъ. *Р. 138.* Пощо ся приближи свадба до мамини двори, дѣвица ся откъснѣ отъ игровода. *Пк. 117.* Да ся спогождавамы пакъ съ сѣщѣ-тъ Патріархыѣ, отъ която едва сполучихмы да ся откъснемъ. *Л. Д. 1872 р. 262.*

Откъсѣкъ *с. м.* обломокъ, отрывокъ: Стрѣхата на пещерата му, която беше отъ единѣ откъсѣкъ на рѣта, истина ся струпали, и като